

Jesienne róże – Mieczysław Fogg

Jesienne róże, róże smutne herbaciane
Jesienne róże są jak usta twe kochane
Drzewa w purpurze ostatni dają nam schron
A serca biją jak dzwon, na jeden ton
Jesienne róże szepcą cicho o rozstaniu
Jesienne róże mówią nam o pożegnaniu
I w liści chmurze idziemy przez park głusz
Jesienne róże więdną już
Tak niedawno był maj, byliśmy tak szczęśliwi
Uśmiechnięci i tkliwi, któż te dni znów ożywi
Chłodną rękę mi daj,
Spójrz mi w oczy i powiedz
Czy mnie kochasz — ja wiem —
To jest złudą i snem
Jesienne róże, róże smutne herbaciane
Jesienne róże są jak usta twe kochane
Drzewa w purpurze ostatni dają nam schron
A serca biją jak dzwon, na jeden ton
Jesienne róże szepcą cicho o rozstaniu
Jesienne róże mówią nam o pożegnaniu
I w liści chmurze idziemy przez park głusz
Jesienne róże więdną już
Jesienne róże szepcą cicho o rozstaniu
Jesienne róże mówią nam o pożegnaniu
I w liści chmurze idziemy przez park głusz
Jesienne róże więdną już

Słowa: brak danych

Muzyka: brak danych